

**Msze św. podczas wakacji
w Sanktuarium:**

- *we wtorek, środę i sobotę
rano o godz. 8.00,
- *w czwartek i piątek
o godz. 18.00.

- ***Wola Niżna:** piątek godz. 17.00,
- ***Siostry:** godz. 7.00.

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny
Prawda o Wniebowzięciu Matki Bożej stanowi dogmat naszej wiary, choć formalnie ogłoszony stosunkowo niedawno - przez papieża Piusa XII 1 listopada 1950 r. w konstytucji apostołskiej *Munificentissimus Deus*:

"...powagą Pana naszego Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła i Naszą, ogłaszamy, orzekamy i określamy jako dogmat objawiony przez Boga: że Niepokalana Matka Boga, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu ziemskiego życia z duszą i ciałem została wzięta do chwwały niebieskiej" (Breviarium fidei VI, 105)

Orzeczenie to papież wypowiedział uroczystie w bazylice św. Piotra w obecności prawie 1600 biskupów i niezliczonych tłumów wiernych. Oparł je nie tylko na innym dogmacie, że kiedy przemawia uroczystie jako wikariusz Jezusa Chrystusa na ziemi w sprawach prawd wiary i obyczajów, jest nieomylny; mógł je wygłosić także dlatego, że prawda ta była od dawna w Kościele uznawana. Papież ją tylko przypominał, swoim najwyższym autorytetem potwierdził i usankcjonował.

Przekonanie o tym, że Pan Jezus nie pozostawił ciała swojej Matki na ziemi, ale je uwielbił, uczynił podobnym do swojego ciała w chwili zmartwychwstania i zabrał do nieba, było powszechnie wyznawane

w Kościele katolickim. Już w VI wieku cesarz Maurycy (582-602) polecił obchodzić na Wschodzie w całym swoim państwie w dniu 15 sierpnia osobne święto dla uczczenia tej tajemnicy. Święto to musiało lokalnie istnieć już wcześniej, przynajmniej w V w. W Rzymie istnieje to święto z całą pewnością w wieku VII. Wiemy bowiem, że papież św. Sergiusz I (687-701) ustanawia na tę uroczystość procesję. Papież Leon IV (+ 855) dodał do tego święta wigilię i oktawę.

Z pism św. Grzegorza z Tours (+ 594) dowiadujemy się, że w Galii istniało to święto już w VI w. Obchodzono je jednak nie 15 sierpnia, ale 18 stycznia. W mszale na to święto, używanym wówczas w Galii, czytamy, że jest to "jedyna tajemnica, jaka się stała dla ludzi - Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny". W prefacji zaś znajdujemy słowa: "Tę, która nie ziemskiego za życia nie zaznała, słusznie nie trzyma w zamknięciu skała grobowa".

U Ormian uroczystość Wniebowzięcia Maryi rozpoczyna nowy okres roku kościelnego. Liturgia ormiańska na ten dzień mówi m.in.: "Dziś duchy niebieskie przeniosły do nieba mieszkanie Ducha Świętego. (...) Przeżywszy w swym ciełe życie niepokalane, zostałaś dzisiaj owinięta przez Apostołów, a przez wolę Bożą uniesiona do królestwa swojego Syna".

W liturgii abisyńskiej, czyli etiopskiej, w tę uroczystość Kościół śpiewa: "W tym dniu wzięte

jest do nieba ciało Najświętszej Maryi Panny, Matki Bożej, naszej Pani".

15 sierpnia obchodzą pamiętkę tej tajemnicy również Chaldejczycy, Syryjczycy i maronici. Kalendarsz koptyjski pod dniem 21 sierpnia opiewa Wniebowzięcie ciała Matki Bożej do nieba. Różne bywają nazwy tej uroczystości:

Wzięcie Maryi do nieba, Przejście, Zaśnięcie, Odpocznienie Maryi. Nie wszyscy ojcowie Kościoła, zwłaszcza na Wschodzie, byli przekonani

ni o fizycznej śmierci Matki Najświętszej. Dlatego także Pius XII w swojej konstytucji apostołskiej nie mówi nic o śmierci, a jedynie o chwalebny uwielbieniu ciała Maryi i jego wniebowzięciu. Kościół nie rozstrzygnął zatem, czy Maryja umarła i potem została wzięta do nieba z ciałem i duszą, czy też przeszła do chwały nie umierając, lecz "zaspiając".

Warto przytoczyć dość jasne **wypowiedzi Ojców Kościoła** na temat wniebowzięcia Maryi. Na Zachodzie pierwszą wzmiankę o tym niezwykłym przywileju Maryi podaje św. Grzegorz z Tours: (+ 594):

Í znowu przy Niej stanął Pan, i kazał Jej przyjąć święte ciało i zanieść w chmurze do nieba, gdzie teraz połączwszy się z duszą zażywa wraz z wybranymi dóbr wiecznych, które się nigdy nie skończą.

Sw. Ildefons (+ 667):

Wielu przyjmuje jak najchętniej, że Maryja dzisiaj przez Syna Swego (...) do pałaców niebieskich z ciałem została wyniesiona.

Sw. Fulbert z Chartres (+ 1029) pisze podobnie:

Chrześcijańska pobożność wierzy, że Bóg Chrystus, Syn Boży, Matkę swoją wskrzesił i przeniósł Ją do nieba.

Sw. Piotr Damiani (+ 1072) tak opiewa wielkość tajemnicy dnia Wniebowzięcia:

Wielki to dzień i nad inne jakby jaśniejszy, w którym Dziewica królewska została wyniesiona do tronu Boga Ojca i posadzona na tronie. (...) Budzi ciekawość aniołów, którzy Ją pragną zobaczyć. Zbiera się cały zastęp aniołów, aby ujrzeć Królową, siedzącą po prawicy Pana Mocy w szacie złocistej w ciele zawsze niepokalanym.

Z innych świętych można by wymienić: św. Anzelma (+ 1109), św. Piotra z Poitiers (+ 1112), św. Bernarda (+ 1153) i św. Bernardyna (+ 1444).

Najpiękniej jednak o tej tajemnicy piszą Ojcowie Wschodu. Sw. Jan Damasceński (+ ok. 749) podaje, jak cesarzowa Pulcheria (ok. roku 450) wystawiła kościół ku czci Matki Bożej w Konstantynopolu i prosiła listownie biskupa Jerozolimy Juwenalisa o relikwie Matki Bożej. Juwenalis odpisuje jej na to, że relikwii takich nie ma, gdyż ciało Jej zostało wzięte do nieba "jak to wiemy ze starożytnego i bardzo pewnego podania".

Z kolei św. Jan Damasceński opisuje śmierć Maryi Panny w otoczeniu Apostołów:

Kiedy zaś dnia trzeciego przybyli do grobu, aby optakiwać Jej zgon, ciała już Maryi nie znaleźli.

Kazanie swoje kończy refleksją: To jedynie mogli pomyśleć, że Ten, któremu podobało się wziąć ciało z Dziewicy Maryi i stać się człowiekiem; Ten, który zachował Jej nienaruszone dziewictwo nawet po swoim narodzeniu, uchronił Jej ciało od skażenia i przeniósł je do nieba przed powszechnym ciałem zmartwych-

wstaniem. (...) W czasie tego wniebowzięcia, o Matko Boża, wojska anielskie przejęte radością i czcią okryły swoimi skrzydłami Twoje ciało, wielki namiot Boży.

Sw. Modest, biskup Jerozolimy (+ 634), najmniej pewnie opowiada się za tajemnicą Wniebowzięcia Maryi:

Jako najchwalebniejszą Matkę Chrystusa, Zbawcy naszego, który jest dawcą życia i nieśmiertelności, wskrzesił Ją z grobu i wziął do siebie w sposób sobie wiadomy.

Sw. Andrzej z Krety (+ 740):

Był to zaiste nowy widok, przechodzący siły rozumu, gdy niewiasta, która swoją czystością przewyższała niebian, w ciele (swoim) weszła do niebieskich przybytków. Jak przy narodzeniu Chrystusa nienaruszonym był Jej żywot, tak samo po Jej śmierci nie rozspayało się Jej ciało. O dziwo! Przy porodzeniu pozostała nieskażoną i w grobie również nie uległa zepsuciu.

Sw. German, patriarcha Konstantynopola (+ 732), w kilku kazaniach słaWi tę tajemnicę, a nawet opisuje przymioty ciała Maryi po Jej wzięciu do nieba:

Najświętsze ciało Maryi już powstaje z martwych, jest lekkie i duchowe, gdyż zostało już przemienione na zupełnie nieskazitelne i nieśmiertelne. (...) Tak jak napisano, jesteś piękna i Twoje dziewicze ciało jest święte, jest przybytkiem Boga i dlatego zostało zachowane od obrócenia się w proch. (...) Niemożliwym było, aby Twoje ciało, to naczynie godne Boga, w proch się rozspayało po śmierci. (...) Ciało Twoje dziewicze jest całkiem święte, choć jest ciałem ludzkim. Ponieważ dostąpiło najdoskonalszego żywota nieśmiertelnego (...), nie może ulec śmierci.

Sw. Kosma, biskup z Maiouma (+ 743), mówi: Rodząc Boga, Niepokalana, zdobyłaś palmę zwycięstwa nad naturą, (...) zmartwychwstałaś dla wieczności. Grób i śmierć nie mogą zatrzymać pod swoją władzą Bogurodzicy.

Teolodzy Kościoła usiłują nie tylko stwierdzić fakt istnienia tej tajemnicy, ale także go uzasadnić. O tej tajemnicy pisali św. Tomasz z Akwinu (+ 1274), św. Albert Wielki (+ 1280), Jan Gerson (+ 1429), Suarez (+ 1617) i inni. Kiedy w XV w. Jan Marcelle w kazaniu na Wniebowzięcie Maryi wypowiedział zdanie, że "nie jesteśmy wcale zobowiązani pod grzechem śmiertelnym wierzyć, że Maryja została z ciałem do nieba wzięta", gdyż nie jest to dogmat, cały fakultet uniwersytetu paryskiego wystąpił z całą stanowczością przeciwko niemu i zażądał, by te słowa odwołał, gdyż tego rodzaju wypowiedź pobrzmiewa herezją i jest sprzeczna z ogólnie wyznawaną prawdą.

Pisarze kościelni podkreślają, że skoro Matka Chrystusowa była poczęta bez grzechu, skoro Bóg obdarzył Ją przywilejem Niepokalanego Poczęcia, to konsekwencją tego jest, że nie podlegała prawu śmierci. Śmierć bowiem jest

skutkiem grzechu pierwotnego. Ponadto nie wypadało, aby ciało, z którego Chrystus wziął swoją ludzką naturę, miało podlegać rozkładowi. Chrystus, którego ciało Bóg zachował od zepsucia, mógł zachować od skażenia także ciało swojej Matki. Wreszcie tajemnica zmartwychwstania i wniebowzięcia jest przewidziana dla wszystkich ludzi, dlatego nie sprzeciwia się rozumowi, aby Chrystus dla swojej Rodzicielki przyspieszył ten dzień.

Dlaczego jednak dopiero od VI w. ta prawda przenika tak mocno świadomość wierzących? W Kościele jest więcej takich prawd, które rozwijały się i zostały wyjaśnione definitywnie później. Tak było np. odnośnie do osoby Jezusa Chrystusa, gdy występowało przeciwko Jego naturze Boskiej, przeciwko prawdziwie o Jego dwóch naturach, dwóch wolach (arianizm, nestorianizm, monofizytyzm), a nawet przeciwko Jego naturze ludzkiej. Ogłoszenie prawdy o wniebowzięciu Marii jako dogmatu wiary było przypieczątowaniem i ukoronowaniem starożytnej tradycji Kościoła.

Według Tradycji Matka Boża ostatnie lata swego życia spędziła w Jerozolimie w pobliżu Wiercznika albo w Efezie. Większość badaczy przychyliła się do pierwszej możliwości. Istnieje przekaz, że św. Jan Apostoł opuścił Ziemię Świętą w czasie pierwszego wielkiego prześladowania Kościoła w roku 34 i udał się z Maryją do Efezu. Chciał Ją w ten sposób uchronić przed niebezpieczeństwami prześladowań. Jednakże w pierwotnej literaturze chrześcijańskiej nie ma żadnej wzmianki o takiej podróży. Ponadto ustalono, że św. Jan udał się do Efezu dopiero ok. 68 roku, Maryja miałaby więc wtedy około 85-90 lat. Św. Paweł Apostoł, który wkrótce po śmierci Chrystusa przybył do Efezu, nic nie wspomina, aby przed nim w tym mieście był św. Jan z Maryją. Nie napotkał tam też żadnych śladów chrześcijaństwa.

Apokryficzne *Acta Johannis* z drugiej połowy II w. wspominają, że Jan, gdy przybył do Efezu, sam był już stary, nie ma też żadnej wzmianki, by Maryja była tam z nim. Aeteria, pątniczka nawiedzająca miejsca święte w latach 385-386, wspomina, że Jan był pogrzebany w Efezie, natomiast nie wie nic, aby tam był grób Marii. Pseudo-Dionizy Areopagita pisze, że w czasie swojej pielgrzymki do Ziemi Świętej w roku 363-364 dowiedział się od św. Cyryla Jerozolimskiego, patriarchy Jerozolimy, że grób Marii był w Jerozolimie w Dolinie Jozafata. Podobny opis zawiera apokryf *Księga Jana* z IV w. W apokryfie tym jest mowa o tym, że Maryja umarła śmiercią naturalną w Jerozolimie, została pogrzebana u stóp Góry Oliwnej w Dolinie Jozafata i że została wzięta do nieba. Wszystkie znane starożytne apokryfy wskazują, że grób Marii jest w Getsemani w Dolinie Jozafata. Obecnie znajduje się tam kościół, którym opiekują się prawosławni Grecy.

Kult Marii Wniebowziętej był w Kościele bardzo żywy i zdecydowanie wyróżniał się wśród wielu innych. Wystawiono tysiące świątyń pod wezwaniem Matki Bożej Wniebowziętej. W ciągu wieków powstało 8 zakonów pod tym wezwaniem: 1 męski (asumpcjonisci - Augustianie od Wniebowzięcia) i 7 żeńskich.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Jutro czcimy NMP w tytule Wniebowzięcia, która w tradycji ludowej zwana jest Matką Bożą Zielną. Po każdej Mszy św. obrzęd błogosławieństwa ziół i kwiatów. Msze święte w porządku niedzielnym.
2. Msze św. w tym tygodniu w Sanktuarium: we wtorek, środę i sobotę rano o godz. 8.00. W czwartek i piątek o godz. 18.00. Na Woli w piątek o godz. 17.00, u Sióstr o godz. 7.00.
3. Za tydzień w niedzielę Msze św. o godz. 8.00; 11.00 na Woli o godz. 9.30, u Sióstr o godz. 7.00.
4. W czwartek od godziny 17.00 adoracja Najświętszego Sakramentu.
5. W sobotę o godz. 8.00 Msza św., a po niej nowenna do Matki Bożej Królowej Nieba i Ziemi.
6. Przygotowując się do odpustu sierpniego ku czci Matki Bożej Królowej Nieba i Ziemi połączonego z dożynkami Gminnymi, któremu będzie przewodniczył ks. Biskup Stanisław Jamrozek, podobnie jak w poprzednich latach proszę o zrobienie wieńców dożynkowych w ramach grup parafialnych i sołectw.
7. Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na cele remontowe naszej parafii. Za tydzień składka na cele remontowe. Przypominam o możliwości wpłacania na konto parafialne z dopiskiem „*Na cele kultu religijnego*”.
8. Dziękujemy za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Do sprzątania Sanktuarium w sobotę na godzinę 9.00 prosimy: Kurdyła Helena, Dańczak Jan, Madej Krystyna, Madej Michał, Madej Zbigniew, Madej Dominik, Kuchta Anna.
9. Do sprzątania Kościoła w Woli w sobotę na godzinę 9.00 prosimy: Dyląg Anna, Pulnar Sylwia.
10. Zachęcam do czytania tygodnika Niedziela.
11. Po błogosławieństwie zapraszam dzieci do indywidualnego błogosławieństwa i po obrazki.

Intencje Mszalne, 15 – 21 sierpnia 2022

poniedziałek, 15 sierpnia Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

07:00 /Siostry/ + Stanisław Magierowski /od Franciszka Petka

08:00 + Julia, Jan Wrońscy

09:30 /Wola/ + Maria, Franciszek, Kazimierz Gniewek

11:00 Int. o zdrowie błog., Boże opiekę Matki Bożej dla ks. Proboszcza z okazji imienin

wtorek, 16 sierpnia

07:00 /Siostry/ + Stanisław Magierowska /od wnuczki Beaty z mężem

08:00 + Stanisław Magierowski /od Małgorzaty Puchalik z rodz.

środa, 17 sierpnia

07:00 /Siostry/ + Katarzyna, Walenty Stanisław Warzocha

08:00 Int. o zdrowie błog. Boże i opiekę Matki Bożej dla Ignacego Niziołek i życie wieczne dla zm. + Henryki Niziołek

czwartek, 18 sierpnia

07:00 /Siostry/ + Paulina, Jan Janiszewscy

18:00 + Dorota Zawada

18:00 4 /poza/ + Helena Zawada /od Roberta i Joanny Dubiel

18:00 5 /poza/ + Anna Dyląg /od Stefani Zielonka z rodz.

piątek, 19 sierpnia

07:00 /Siostry/ + Genowefa Janiszewska /8 r. śm./

17:00 /Wola/ + Stanisław Chałupnik /od rodz. Wróblewskich

18:00 + Adolfa Patlewicz /od syna Krzysztofa z rodz.

18:00 4 /poza/ + Helena Zawada /od Alicji i Krzysztofa Kogut z rodz.

18:00 5 /poza/ + Anna Dyląg /od koleżanek i kolegów z UG i GOPS w Jaśliskach

sobota, 20 sierpnia

07:00 /Siostry/ + Henryk, Franciszka Szerszeń; + Maria Pirch

08:00 **Nowenna:** 1/ + Lesław Szczypta /od brata Wiesława z rodz.;

2/ + Helena Madej /od sąsiadów Madej; 3/ + Henryka Niziołek /od Hali-

ny i Jana Farbaniec; 4/ + Stanisław Bukowczyk /od sąsiadów; 5/ W int.

Panu Bogu wiadomej; 6/ + Tekla Zawada /od Tekli Zawada; 7/ + Zbi-

gniew Majdosz /od Tekli Zawada; 8/ + Rozalia Pietrzyk i jej rodzinę

08:00 4 /poza/ + Helena Zawada /od Edwarda z żoną

08:00 5 /poza/ + Anna Dyląg /od Józefa Dąbrowskiego

niedziela, 21 sierpnia

07:00 /Siostry/ Int. dziękczynna z prośbą o uproszenie łask dla ludzi

cierpiących z powodu wojny. O pokój na całym świecie i Ukrainie oraz o

opamiętanie dla tych, którzy odeszli od Pana Boga

08:00 + Genowefa Biłas /od siostry Henryki

09:30 /Wola/ Int. o zdrowie błog., Boże opiekę Matki Bożej dla Zofii i

Jana Łątka

11:00 Int. o zdrowie błog., Boże opiekę Matki Bożej dla Moniki i Pawła